

Лінійна Ратифікація і МАСАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЕРСТВА КУЛЬТУРИ І ПРАУЛЕННЯ СІОУЗА ПІСЬМЕННИКАУ БССР

№ 20 (1657)

П'ятниця, 9 сакавіка 1962 года.

Цана 4 кап.

Стварэнне, побач з магутнай прамысловасцю, працвітаючай, усебакова развітай і высакапрадуктыўнай сельскай гаспадаркі — абавязковая ўмова пабудовы камунізму.

З ПРАГРАМЫ КПСС.

ДАКЛАД ТАВАРЫША М. С. ХРУШЧОВА

У Вялікім Крамлёўскім палацы 5-га сакавіка адкрыўся Пленум Цэнтральнага Камітэта Камуністычнай партыі Саюза Савецкага Саюза 22-га склікання.

Пленум абмяркоўвае пытанне аб задачах партыі па паліпашчэнню кіраўніцтва сельскай гаспадарчай.

З дакладам «Сучасны этап камуністычнага будаўніцтва і задачы партыі па паліпашчэнню кіраўніцтва сельскай гаспадарчай» выступіў Першы сакратар ЦК КПСС, Старшыня Савета Міністраў СССР Таварыш М. С. Хрушчоў.

Першую частку даклада тав. М. С. Хрушчоў прысвечвае Праграме партыі, якая з'яўляецца нашым сцягам у барацьбе за перамогу камунізму. Намаганні партыі і народа, адзначае тав. Хрушчоў, скажэнняў не прынятыя, і галоўнай задачай партыі ў сучасны перыяд — стварэнне матэрыяльна-тэхнічнай базы камунізму.

Вось таму і даны Пленум Цэнтральнага Камітэта абмяркоўвае пытанне аб далейшым уздыме сельскай гаспадаркі, як адно з важнейшых пытаньняў, па стварэнні новай Праграмы і рашэнняў XXII з'езда партыі.

Сельская гаспадарка краінае ітарэсы літаральна кожнага чалавека. Узровень развіцця сельскай гаспадаркі ў значнай ступені вызначае дабрабыт народа. Таму далейшы ўздым сельскай гаспадаркі, павелічэнне вытворчасці прадуктаў харчавання мы павінны лічыць агульнапартыйнай, агульнанароднай справай.

Гэта асудзіла не азначае, што аслабляцца патабавацца да прамысловасці, раіаючае значэнне якой для далейшага павышэння дабрабыту народа агульнавядома. Хоць у рабоце прамысловасці таксама ёсць некалькі недахопаў, але яна развіваецца паспяхова, вытрымлівае тэмпы, намечаныя сямігадовай М. С. Хрушчоў для ілюстрацыі прыводзіць рад фактаў.

Па разліках сямігадовай 1961 года аб'ём прамысловай прадукцыі, у параўнанні з 1958 годам, намячалася павялічыцца на 27 працэнтаў, а фактычна ён павялічыўся на 33,3 працэнта. Значна пераўзыходзіла заданні сямігадовай па выпуску важнейшай прамысловай прадукцыі — сталі, пракату, чыгуны, нафты.

Што датычыць сельскагаспадарчай вытворчасці, гаворыць тав. Хрушчоў, то тут нашы магчымасці не меншыя, чым у прамысловасці, хоць узровень арганізацыі, узровень кіраўніцтва, на жаль, значна ніжэйшы. Гэта парадзіла не маючы пажыццёва, для пераадолення якіх спатрабіцца вялізарныя намаганні.

У дакладзе адзначаецца, што ў выніку прынятых партыйных мер пасля вераснёўскага Пленума ЦК (1953 г.) усе галівы сацыялістычнай сельскай гаспадаркі далаб'ілі значных поспехаў. Тав. Хрушчоў прыводзіць у сувязі з гэтым рад выдатных лічбаў.

У 1961 годзе ў параўнанні з 1953 годам вытворчасць збожжя ў краіне ўзнілася з 5,036 мільянаў пудоў да 8,380 мільянаў пудоў — павелічэнне на 66 працэнтаў; вытворчасць бульбы адпаведна павялічылася на 16 працэнтаў, гародніны — на 37 працэнтаў, алейных — на 68 працэнтаў. За гэты ж перыяд вытворчасць мяса ўзнілася з 5,8 мільяна тон да 8,8 мільяна тон — павелічэнне на 50 працэнтаў; малака — на 71 працэнт, жывёльнага мяса — на 80 працэнтаў, выпрацоўка цукру з цукровых буракоў — на 77 працэнтаў.

Тані рост вытворчасці сельскагаспадарчых прадуктаў дазваляў значна павялічыць іх дзяржаўныя нарыхтоўкі.

У значных размерах павялічылася і патаголе жыццё. З 1 студзеня 1954 года па 1 студзеня 1961 года патаголе буйнай рагатай жывёлы ўзрасло на 26,3 мільёна галоў (у тым ліку кароў — на 11,1 мільёна), свіней — на 33,3 мільёна і авечак — на 28,9 мільёна галоў. У мінулым годзе патаголе жывёлы таксама павялічылася.

Справа ў тым, што карнінчым чынам змяніліся патабавацца да сельскай гаспадаркі. Мы вядзем цяпер гутарку не аб тым, каб на некалькіх працэнтах павялічыць вытворчасць збожжя, мяса ці малака. Не, гутарка аб іншым, аб тым, каб за кароткіх тэрмінаў павялічыць і патаголе сельскагаспадарчых прадуктаў. За дасягненне цяперашняга ўзроўня вытворчасці мы змагліся за 40 год. Цяпер трэба зрабіць удвая-туды больш і не за сорок, а за яшчэ небудучыя некалькі гадоў. Гэтага патабавацца жывёлы, гэтага патабавацца ітарэсы будаўніцтва камунізму.

Калі мы гэтую задачку не вырашым, то паставім краіну перад вялікімі цяжкасцямі, справе будаўніцтва камунізму будзе нанесена сур'ёзная шкода. Мы павінны ўсведаваць, што патаголе сельскай гаспадаркі, а ў далейшым яны будуць расці яшчэ хутчэй. І гэта ўсім аразумела. Павялічэнне насельніцтва, павышэнне ўзровень рэальнай заробатнай платы, растуць даходы працоўных.

З 1953 года насельніцтва ў краіне павялічылася на 29 мільёнаў чалавек, у тым ліку гарадское на 28 мільёнаў. Даходы працоўных з улікам зніжэння падаткаў і адмены падатку на пазыку ўраслі амаль на 42 мільярды рублёў. Гэтыя грошы людзі тратяць на набыццё прадуктаў, вопраткі, абутку.

Тав. Хрушчоў прыводзіць дадатковыя лічбы, якія паказваюць, які значна з 1953 па 1961 год узрос продаж праз дзяржаўны гандаль найбольш каштоўных прадуктаў харчавання. За гэты час спажыванне прадуктаў па душу насельніцтва павялічылася на 35—50 працэнтаў пры ўмове, што насельніцтва ўзрасло на 29 мільёнаў чалавек.

М. С. Хрушчоў далей падкрэслівае, што тэмпы росту сельскай гаспадаркі стрымліваліся травапальнай сістэмай земляробства, і мы, гаворыць ён, сутыкнуліся з цяжкасцямі ў арганізацыі бесперабойнага забеспячэння насельніцтва мясам і некаторымі іншымі прадуктамі. Дале яшчэ адзін фактар і тое, што атрымалі поспехі ў некаторай частцы нашых краёў выніклі з заставы і самаўпэўненасці. Многія кіраўнікі аслабілі ўвагу да сельскай гаспадаркі, да патаголе калгасаў і саўгасаў.

У выніку аслаблення кіраўніцтва сельскай гаспадарчай паставілі пад сур'ёзную пагрозу выкананне сямігадовага плана вытворчасці сельскагаспадарчых прадуктаў. Па сямігадовому плану намячалася, напрыклад, у 1961 годзе сабраць 9,4 мільярда пудоў збожжя, фактычна сабрали 8,4 мільярда пудоў; адпаведна праектаваліся атрымаць мяса ў забойнай вазе 11,8 мільёна тон, фактычна атрымалі 8,8 мільёна тон; малака — 76,4 мільёна тон, фактычна — 62,5 мільёна тон.

Тав. Хрушчоў затым прыводзіць разлікі, зробленыя на даручэнне Цэнтральнага Камітэта партыі Дзяржаўна-аграарна-агносна патаголе сельскагаспадарчых прадуктаў на бліжэйшыя гады ў разліку па душы насельніцтва.

Глобнае прааналізаваўшы матчысцы краіны, матчысцы саюзнай рэспублікі, тав. Хрушчоў пераказвае паказавы рэзультаты намячанай праграмы рэзкага павелічэння вытворчасці сельскагаспадарчых прадуктаў. Гутарка ідзе перш за ўсё аб змяненні структуры пасеваў, растуць пераходзе з папара-травапальнай сістэмы земляробства на прапашную. Пры травапальнай сістэме 52 мільёны гектараў ворнай зямлі заняты частымі парамі травамі, якія даюць мізэрны ўраджай. Неабходна павялічыць пасевы кукурузы, бабовых, цукровых буракоў, а таксама ў культуры, якія даюць высокі ўраджай і вялікі эканамічны эфект.

З плошчы, цяпер занятай травамі і папарамі, гаворыць тав. Хрушчоў, можна сабраць 220 мільёнаў тон кармавых аднакаў супраць 25 мільянаў тон, атрыманыя ў 1961 годзе.

Калі дадзены гэты карміны выкарыстаць для вытворчасці мяса, а адну трэць для вытворчасці малака, то можна атры-

маць мяса (у забойнай вазе) — 12 мільёнаў тон і малака — 80 мільёнаў тон.

Ажыццёвы поўнасцю такое змяненне структуры пасяўных плошчаў у 1962 годзе, відаць, не ўдасца, гаворыць тав. Хрушчоў. Выкарыстанне зямель, занятых цяпер травамі і папарамі, пад такія каштоўныя культуры, як кукуруза, цукровыя буракі, гарох, кармавы боб, запатрабуе аснашчэння калгасаў і саўгасаў дадатковай колькасцю тэхнікі для службы, апрацоўкі і ўборкі ўраджаю. Па даручэнню ЦК работнікі аб'яднання «Саюзсельгастэхнікі» зрабілі разлік, колькі і якіх машын спатрабіцца для таго, каб асвоіць пад прапашныя культуры названыя вышэй плошчы. Гэтую тэхніку трэба паставіць сельскай гаспадарцы ў вызначаныя тэрміны.

Укараненне прапашных культур патабавацца і дадатковай колькасці мінеральных угнаенняў. У гэтым годзе ў нас таксама абмежаваныя рэсурсы насення кармавых бобу, гароху і цукровых буракоў. Але і пры гэтых умовах трэба максімальна выкарыстаць нашы магчымасці для таго, каб ужо ў 1962 годзе сур'ёзна палепшыць структуру пасяўных плошчаў.

Галоўнае, яшчэ раз падкрэслівае тав. Хрушчоў, трэба лепш выкарыстоўваць зямлю, вызваляцца ад патаголе травапальнай сістэмы земляробства, карнінчым чынам пераадаваць кіраўніцтва сельскай гаспадарчай.

Далей у дакладзе паказана негунтоўнасць травапальнай сістэмы земляробства, пераадавае вынікаў якой з'яўляецца важнейшай задачай; паставіліся вузлаватыя задачы перад сельскагаспадарчай навукай.

Вялікая частка даклада прысвечана пытанню кіравання сельскай гаспадарчай. Хацелі бы падкрэсліць, гаворыць тав. Хрушчоў, што я вяду гутарку не аб агульным кіраўніцтве, а імёна аб кіраванні сельскагаспадарчай вытворчасцю. Устаўнае кіраўніцтва сельскай гаспадарчай, у нас больш чым дадаткова, а вось органы, які кіраваць сельскай гаспадарчай, займаюцца арганізацыяй вытворчасці і нарыхтоўкаў, глыбока ўнікаю ў патаголе калгасаў і саўгасаў, накіроўваю развіццё кожнай гаспадаркі паасобку, дабываючыся найбольш эфектыўнага выкарыстання зямлі, таго органа кіравання ў нас няма. Не было яго на сучаснасці і за ўсе гады Савецкай улады. Сельская гаспадарка была і застаецца малакіраванай.

Прэзідыум ЦК, гаворыць тав. Хрушчоў, выносіць на абмеркаванне Пленума такую прапанову: стварыць у абласных калгасна-саўгасных або саўгасна-калгасных вытворчых упраўленнях, у залежнасці ад таго, якая форма гаспадарчай пераважае — калгасы ці саўгасы. Мы лічым, што стварэнне двух упраўленняў — асобна — калгаснае і асобна саўгаснае не трэба.

Трэба, каб у кожнай рэспубліцы, краі, вобласці распрацавалі структуру вытворчых упраўленняў у залежнасці ад колькасці калгасаў і саўгасаў у тым, каб упраўленні не былі грувасткавымі. Большасць таварышаў пры абмеркаванні схілялася да таго, каб упраўленні былі не раённымі, а мікрараённымі, тэрытарыяльнымі вытворчых упраўленняў. Думаю, гэта правільна. Калі ўпраўленні будуць раённымі, то яны выраджаюцца ў раёныя аддзёлы сельскай гаспадаркі, ад якіх мы адмоўліліся.

Відаць, адзначае тав. Хрушчоў, упраўленне павінна будавацца на нейкай дамакратачнай аснове, таму што яно будзе займацца і калгасамі і саўгасамі. Узначальваць упраўленне будзе старшыня савета вытворчых упраўленняў, у склад якога ўвойдуць найбольш вопытныя старшыні калгасаў, дырэктары саўгасаў і спецыялісты, а матчысцы сакратары райкомаў партыі і старшыні райвыканкомаў.

ПЛЕНУМ ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА КПСС

6 сакавіка на Пленуме Цэнтральнага Камітэта КПСС пачалася абмеркаванне даклада таварыша М. С. ХРУШЧОВА «Сучасны этап камуністычнага будаўніцтва і задачы партыі па паліпашчэнню кіраўніцтва сельскай гаспадарчай».

На ранішнім пасяджэнні выступілі таварышы: Г. І. ВОРАНАУ (першы намеснік старшыні Бюро ЦК КПСС па РСФСР), М. В. ПАДГОРНЫ (першы сакратар ЦК КП Украіны), Ш. Р. РАШЫДАУ (першы сакратар ЦК КП Узбекістана), Д. А. КУНАЕУ (першы сакратар ЦК КП Казахстану), І. В. СПІРЫДОНАУ (першы сакратар Ленінградскага абкома КПСС), Ф. А. СУРГАНАУ (сакратар ЦК КП Беларусі), А. Ю. АХУНДАУ (першы сакратар ЦК КП Азербайджана), Д. РАСУЛАУ (першы сакратар ЦК КП Таджыкістана).

На вачэрнім пасяджэнні выступілі таварышы: М. А. АЛЬШАНСКІ (міністр сельскай гаспадаркі СССР), І. І. БАДЗЮЛ (першы сакратар ЦК КП Молдавіі), Я. Н. ЗАРАБЯН (першы сакратар ЦК КП Арменіі), Т. УСУБАЛІЕ (першы сакратар ЦК КП Кіргізіі), А. Я. ПЕЛЬШ (першы сакратар ЦК КП Літвы), А. Ю. СНЕЧКУС (першы сакратар ЦК КП Лівоні), Б. АВЕЗАУ (першы сакратар ЦК КП Туркменістана), Т. І. САКАЛОУ (першы сакратар Цалінага крайкома КП Казахстану).

7 сакавіка працягвалася абмеркаванне даклада таварыша М. С. ХРУШЧОВА.

На ранішнім пасяджэнні выступілі таварышы: В. П. МЖАВАНДЗЕ (першы сакратар ЦК КП Грузіі), П. А. АБРАСІМАУ (першы сакратар Смаленскага абкома КПСС), І. Г. КЭБІН (першы сакратар ЦК КП Эстоніі), К. І. СКРАБІН (акадэмік), П. С. КУЧУМАУ (старшыня Усесаюзнага аб'яднання «Саюзсельгастэхнікі»), Г. І. ВАРАБ'ЕУ (першы сакратар Крэснадарскага крайкома КПСС), Г. Г. АБРАМАУ (першы сакратар Маскоўскага абкома КПСС), М. Я. МАЦАПУРА (дырэктар Цэнтральнага навукова-даследчага інстытута механізацыі і электрыфікацыі сельскай гаспадаркі нечарназямнай зоны СССР), З. Н. НУРЫЕУ (першы сакратар Башкірскага абкома КПСС), В. М. КАВУН (старшыня калгаса імя XXII з'езда КПСС, Вініцкая вобласць), А. М. ШКОЛЬНІКАУ (першы сакратар Волгаградскага абкома КПСС).

Пленум выбраў камісію пад старшынствам таварыша М. С. Хрушчова для падрыхтоўкі дакументаў Пленума Цэнтральнага Камітэта.

На вачэрнім пасяджэнні выступілі таварышы: Г. А. НАЛІВАЯКА (дырэктар Алтайскага навукова-даследчага інстытута сельскай гаспадаркі), З. М. ГЛУХАУ (першы сакратар Мар'іскага райкома КП Украіны, Данецкая вобласць), А. С. МУРЫСЕУ (першы сакратар Куйбышевскага абкома КПСС), Ф. А. ТАБЕЕУ (першы сакратар Татарскага абкома КПСС), Б. Т. СІВАК (дырэктар Мінскага трактарнага заводу), Ф. С. ГАРАЧОУ (першы сакратар Новасібірскага абкома КПСС), П. Е. ШЭЛЕС (першы сакратар Кіеўскага абкома КП Украіны), А. Б. БАСАУ (першы сакратар Растоўскага абкома КПСС), А. І. ШЫБАЕУ (першы сакратар Саратаўскага абкома КПСС).

8 сакавіка працягвалася абмеркаванне даклада таварыша М. С. ХРУШЧОВА.

На пасяджэнні Пленума выступілі таварышы: Ф. Д. КУЛАКОУ (першы сакратар Стаўрапольскага крайкома КПСС), В. Е. ПІСАРАУ (загадчык лабараторыі селекцыі яравых збожжавых культур Навукова-даследчага інстытута сельскай гаспадаркі цэнтральных раёнаў нечарназямнай зоны), Л. Я. ФЛАРЭНЦЕУ (першы сакратар Кастрамскага абкома КПСС), С. П. ПАУЛАУ (першы сакратар ЦК ВЛКСМ), С. Д. ХІТРОУ (першы сакратар Варонежскага абкома КПСС), В. С. ФЕДАРАУ (старшыня Дзяржаўнага камітэта Савета Міністраў СССР па хіміі), Я. В. БІЧАВОУ (першы сакратар Нова-Александрыйскага райкома КПСС, Стаўрапольскі край), В. Е. ЧАРНЫШОУ (першы сакратар Прыморскага крайкома КПСС), В. Г. КАМЯХОУ (першы сакратар Палтаўскага абкома КП Украіны), В. В. ГРЫШЫН (старшыня ВЦПС), П. І. МАРОЗАУ (першы сакратар Амурскага абкома КПСС), А. А. КОКАРАУ (першы сакратар Краснаярскага крайкома КПСС), М. С. СІНЦА (першы сакратар Адэскага абкома КП Украіны).

Пленум ЦК КПСС працягвае работу.

Галоўнае ў дзейнасці вытворчых калгасна-саўгасных упраўленняў заключаецца ў падборні і навукай, кадры, у пераважнасці лепшага вопыту перадавых гаспадарак па ўсе калгасы і саўгасы. У раёне новай ўпраўлення будучы абшарна па апары калгас або саўгас. У асобе апары-паказальных гаспадарак знойдзена добрая форма аказання дапамогі іншым калгасам і саўгасам.

У вытворчых упраўленнях павінны быць інспектары-агранізатары па пазыну колькасці калгасаў і саўгасаў.

Для калгасаў і саўгасаў, якія аб'ядноўваюцца ўпраўленнем, вызначаецца план вытворчасці. У плане будзе прадугледжана, на колькі гаспадарка павінна вытворчы прадуктаў. Упраўленне абавязана сачыць за тым, каб забяспечвалася выкананне плана, кіраваць гаспадарчай, даваць заданні, знаходзіць рэзервы, арганізоўваць вытворчасць прадуктаў, ажыццяўляць кантроль.

Відаць, нам трэба больш настойліва ўводзіць кантраляцыю сельскагаспадарчых прадуктаў, працягвае тав. Хрушчоў. Думаю, матэагандна некалькі дагавор і з саўгасамі, аб тым, каб кіраўнікі саўгаса ведалі, якую колькасць і якіх прадуктаў абавязан паставіць саўгас дзяржаве.

Нам трэба абмяняцца думкамі, гаворыць тав. Хрушчоў, і патаголе пытанню: ці трэба захаваць камітэт нарыхтоўкі або перадаць яго функцыі вытворчых калгасна-саўгасных упраўленняў. Неабходна прадумаць і таго пытанне: можа быць матэагандна мець у вытворчым упраўленні вызваляюча партыя ЦК або абкома партыі і двух-трох інструктараў.

Вытворчы калгасна-саўгасныя ўпраўленні, відаць, матэагандна падпарадкаваць абласному, краёвому, рэспубліканскаму камітэтам па сельскай гаспадарчай.

Далей у дакладзе ставіцца пытанне аб стварэнні камітэтаў па кіраўніцтве сельскай гаспадарчай у рэспубліках, у краях і абласцях, узначальваемых першымі сакратарамі ЦК нацыянальных Кампартый, крайкамаў і абкомаў. Камітэт па кіраўніцтве сельскай гаспадарчай, адзначае тав. Хрушчоў, трэба мець і ў Саюзе. Узначальваць яго, відавочна, павінны намеснікі Старшыні Савета Міністраў.

Тав. Хрушчоў затым гаворыць аб той вялікай матэрыяльна-тэхнічнай дапамозе, якая аказана сельскай гаспадарцы пасля вераснёўскага Пленума ЦК 1953 года. Адак за апошні два-тры гады, адзначае ён, у нас аслабілася ўвага першых і савецкіх органаў, работнікаў прамысловасці да пытанняў узмацнення матэрыяльна-тэхнічнай дапамогі калгасам і саўгасам. Прэзідыум ЦК лічыць, заўвага дакладчык, што цяпер неабходна распрацаваць канкрэтную праграму ўзмацнення матэрыяльна-тэхнічнай дапамогі сельскай гаспадарцы.

Георгій ПАПОВ

ТАК ЯНО І БУДЗЕ

Нядаўна, у канцы лютага, дажылося мне быць у Драгічын, што на Брэсцчыне.

Я трапіў на раёны з'езд калгаснікаў. На трыбуну адзіна за другім падымаліся свінары, механізатары, аграномы. Яны гаварылі аб тым, што Драгічынскі раён можа быць даўна дзяржава хлеба, малака і мяса.

Пасля з'езда мы засталіся ўдзельніц Вясёлё Федаравічам Цітавым, старшынёй арцель імя Леніна, майм старым знаёмым. Мы не бачыліся некалькі год. За гэты час, як кажуць, шмат валы сплыло, і нам было што расказаць адзін другому. Закранулі мы і пытанне пра шляхі ўздыму сельскай гаспадаркі.

Шмат залежыць ад кіраўніцтва і, у прыватнасці, ад нашых братаў, старшын калгасаў, — сказаў Васіль Федаравіч. — Там, дзе талковы старшыня, там справы абавязкова ідуць у тым, у я пераказваю ў гэтым. Ды што пераказваю — я магу прывесці дзясці прыклады!

Але прыводзіць прыклады не трэба было. Сам Васіль Федаравіч

быў у гэтым сэнсе добрым прыкладам. У 1948 годзе ён арганізаваў, у родных Арлоўскіх калгас і стаў першым старшынёй гэтага калгаса. Потым, пасля вучобы ў Пінску, некаторы час працаваў аграномам, а затым яго зноў выбралі старшынёй. Калгас славіўся высокім ўраджайам і лям, кукурузы, добра развітай жывёлагадоўляй. Два з палавінай галы назваў Васіль Федаравіч па прыкладу Вялікіх Гатанай пераходзіў з перадавой арцель у самую адстаючую, заходную ў Драгічынскім раёне і паспеў ужо тое-сёе зрабіць і на новым месцы. Горы ён не зрушыў, але і не тоўк валу ў ступе. Арцель імя Леніна ў мінулым годзе поўнасцю разлічылася з дзяржавай, паправіла свае фінансавыя справы, матэрыяльна зацвіццва калгаснікаў.

Мы сталі перад скачком у будучыню, — зазначыў Васіль Федаравіч.

— Як, як? — перапытаў я, здаўся гэтай сілай і, я б сказаў, дэбярэзай фазай. Мне здавалася, што для такога аптымізму яшчэ няма падстаў.

— Так, так, перад скачком, — ужо цвёрда перагаворыў Васіль Федаравіч і ўсміхаўся нейкай шырокай, светлай усмешкай, усмешкай чалавека, які надзелены здольнасцю вераі ў гэтую самую будучыню. — Прыяжджайце да нас летам або, яшчэ лепш, увосень. Вы ўбачыце і кукурузу, як лес, і цукровыя буракі... Між іншым, што я агітую... Прыязджайце — усё ўбачыце!

Гэтая размова міжвольна прайшла на памяць, калі я чытаў даклад М. С. Хрушчова на сакавіцкім Пленуме ЦК КПСС. Не толькі арцель імя Леніна, якой кіруе Васіль Федаравіч Цітавец, — уся рэспубліка, уся наша краіна стаяць цяпер перад скачком, які дазволіць хутка пераадолець адставанне сельскай гаспадаркі. Матчысцы для гэтага ёсць, а галоўнае, ёсць людзі — свінары, механізатары, даркі, аграномы, званявыя, — якія прымаюць блізка да сэрца кожны заклік, кожнае пачыненне партыі.

Павялічае ў любым раёне, у любым калгасе той жа Брэсцкай вобласці. Усюды мы ўбачылі нешта такое, што не можа не радаваць. Духам барацьбы пранікнуў у душы сельскіх працаўнікоў. Яны змагаюцца за тое, каб вывесці на палі як мага больш уласнага і тым самым зацвіццва трыналія асновы будучага ўраджаю, плануючы сур'ёзна «паікаць» траву і расшырыць пасевы прапашных культур, намятаючы павялічыць пагадоўе кароў, свіней, яшчэ, а гэтаму гавораць і думуюць не толькі аграномы і старшыні калгасаў. На роўным з'ездзе, аб якім я ўспамінаў вышэй, выступілі людзі, якіх прынята называць радавымі калгаснікамі. Але гэты радавыя паказалі, што яны разумеюць задачы, якія стаяць перад краінай, не горш, калі не лепш, некалькіх «адважніц» іх дэмавітацыі.

Два чалавекі ўважліва абмяркоўваюць матэрыялы Пленума ЦК КПСС. Шмат думак выніклі з іх гэтых матэрыялаў. І. Дубоўскі і В. Гусак — навуковы супрацоўнік Інстытута земляробства Акадэміі навуў БССР. А Ігнат Дубоўскі (злева) да таго ж пісьменнік, у творах якога калгасныя тэмы займаю асноўнае месца.

Фота Ул. КРУКА.

41
C

МАЙСТЭРСТВА ПЕРАКЛАДУ

Р. А. І. БУТАКОУ, К. Л. ГУБАРЭ-
НОВІЧ (адказны сакратар), П. Ф.
{намеснік галоўнага рэдактара},
І. І. Б. ШАШКА В. В. ШЫРМА

Мал. М. ЖЫТНИЦКАГА.

Друкарня видавництва «Звезда».